

ת"פ 3360/05/14 - מדינת ישראל נגד פבל וולקוב, מקסים שטרן - נדון בפני מותב אחר, אשוט פופריטקין - נמחק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 3360-05-14 מדינת ישראל נ' וולקוב ואח'

בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. פבל וולקוב
2. ע"י ב"כ עו"ד אנה ברונשבאק
2. מקסים שטרן - נדון בפני מותב אחר
3. אשוט פופריטקין - נמחק

הנאשמים

הכרעת דין (נאשם 1)

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. נאשם 1 (להלן - הנאשם) הואשם לפניי, בכתב האישום, בארבעה אישומים שונים, בגין ארבעה אירועים שונים. האירוע החמור ביותר הוא האירוע נשוא האישום הראשון, בו הואשם הנאשם בביצוע העבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, לפי הוראות סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), וגניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין.

2. נוכח ריבוי האירועים, כמו גם מורכבותם העובדתית, תובאנה להלן עובדות כתב האישום במלואן:

אישום מס' 1 (נגד הנאשם דנא ונאשם 2):

1. בתאריך 26.4.14, בין השעות 00:00-08:30 לערך, ברח' פיארברג 5 בתל-אביב (להלן: "המקום"), התפרץ הנאשם 1 לדירת הקרקע השייכת לדנה חיות (להלן: "הבעלים"), בכך שבעת שהיא ובנותיה ישנו בדירה שדלתה נעולה הגיע הנאשם למקום, עיקם את סורג החלון הימני של סלון הדירה (להלן: "החלון"),

עמוד 1

פתח את החלון ונכנס אל תוך הדירה בכוונה לבצע גניבה.

2. בנסיבות המתוארות לעיל גנב הנאשם את רכוש הבעלים, בכך שנשא ונטל מתוך הדירה: תיק עור בצבע חום אשר בתוכו היו ארנק עם כסף מזומן, שני כרטיסי אשראי מסוג "לאומי קארד" (להלן: "כרטיס האשראי") ו-"ויזה כ.א.ל.", שני פנקסי צ'קים, כרטיסי מועדון, תעודת זהות, תעודת עיוור ע"ש בנה של הבעלים, 2 צרורות של מפתחות, שרשרת זהב עם תליון דולפין, כרטיס "ישראלכרט" הטבה של 500 ₪, כסף מזומן בסך העולה על 200 ₪, רישיון נהיגה, משקפיי ראייה בתוך נרתיק, וכן נשא ונטל מכשיר "אייפון 4S", מכשיר (טלפון נייד - ש.א.א.) LG, אייפוד, אייפד לבן, שני זוגות משקפי שמש מסוג "ריי-באן" בצבע חום, צעיף לבן, עליונית של בתה של הבעלים, טלפון מיוחד שמשמש את בנה של הבעלים (להלן: "הרכוש"), ללא רשות הבעלים, כשבכוונתו לשלול את הרכוש שלילת קבע מהבעלים ויצא עם הרכוש מהדירה.
3. בהמשך לכך מסר הנאשם 1 לנאשם 2 את כרטיס האשראי של הבעלים מסוג "לאומי קארד" (להלן: "הכרטיס") והנאשם 2 קיבל את הכרטיס בודעו כי הושג כתוצאה מביצוע עבירת פשע.
4. בהמשך לכך, בשעה 09:42 ו-09:43, בכספומט הממוקם בקיוסק "ניקול" בשד' הר ציון 3 ת"א, ניסה הנאשם 2 להשתמש בכרטיס האשראי של הבעלים, ללא רשות הבעלים, בכך שהכניסו לכספומט וניסה למשוך באמצעות סכומי מזומן בסך 307.50 ₪ ו-307.50 ₪ (להלן: "הכסף") כשבכוונתו לשלול את הכסף שלילת קבע מהבעלים, ללא הצלחה.
5. בהמשך לכך, בתאריך 28.4.14 בשעה 13:30 לערך, ברח' שביל עכו 13 בת"א, בעת שנעצר הנאשם 1 במקום, הוא החזיק על גופו בפלאפון מסוג "LG" של הבעלים וכן ברכוש החשוד כגנוב אשר כלל: פלפון מסוג "נוקיה", קופסת משקפיים ובתוכה שקית אשר הכילה 3,300 ₪, 202\$, 14 ₪, משקפי שמש מסוג "ריי-באן" בנרתיק שחור, שתי טבעות בצבע כסף מרובעות, שרשרת בצבע כסף עם תליון עגול וצורות של משולשים, תכשיט מרובע בצבע כסף עם אבנים נוצצות, מטבע בצבע כסף עם עיטור אישה, לדרמן, תליון עם כיתוב "HONDA", שעון יד בצבע כסף עם הכיתוב "ORLANDO" ופלאפון מסוג "נוקיה" בצבע שחור עם כרטיס סים.

אישום מס' 2 (נגד הנאשם דנא ונאשם 3):

1. בתאריך 10.4.14, בשעה 13:00 לערך, בצומת הרחובות הגליל והנגב בת"א (להלן: "המקום"), החזיק הנאשם 1 ברכוש שהושג ע"י ביצוע עבירת פשע בודעו כי הושג בפשע, בכך שהחזיק בתיק אשר בתוכו היו תעודת זהות וארנק שחור קטן ובו 5 מפתחות השייכים לישראל ז'אן אשר נגנבו במהלך התפרצות למשרדו של הבעלים אשר ממוקם ברח' החשמל 11 בת"א, בתאריך 8.4.14.
2. כן החזיק הנאשם 1 בדיסק און-קי בצבע שחור אדום של חברת "סאן דיסק",

מכשיר אייפוד בצבע אפור של חברת "אפל" ותיק גב של חברת "אדידס", החשודים כגנבים.

3. בנסיבות האמורות לעיל, החזיק הנאשם 3 אשר התהלך במקום בצוותא עם הנאשם 1, בתיק ובו מגזרי מתכת כחולים באורך של 62 ס"מ היכולים לשמש, בין היתר, לחיתוכן של לולאות מנעולי תלייה וסורגים המותקנים בפתחי מבנים וכן החזיק במגזרי מתכת אדומים באורך של 22 ס"מ היכולים לשמש, בין היתר, לחיתוכן של גדרות תיל, רשתות ומוליכים חשמליים, המהווים כלי פריצה.

אישום מס' 3 (נגד הנאשם דנא):

1. בתאריך 8.4.14, בשעה 11:00 לערך, נכנס הנאשם 1 אל אתר בניה ברח' בלפור 69 בת"א (להלן: "אתר הבנייה"), וגנב את רכושו של קבלן אתר הבנייה, יוסי מזרחי (להלן: "הבעלים"), בכך שנשא ונטל מתוך אתר הבנייה צבת טפסנים לקשירת ברזל (להלן: "הצבת") בשווי של כ-100 ₪, השייך לבעלים, ללא רשות הבעלים, כשבכוונת הנאשם 1 לשלול את הצבת שלילת קבע מהבעלים.

אישום מס' 4 (נגד הנאשם דנא):

1. בתאריך 10.3.14 בשעה 20:50 לערך, ברח' אחד העם בת"א, החזיק הנאשם 1 בתוך תיק שנשא איתו במגזרי ברזל בצבע כחול באורך כולל של 61.5 ס"מ היכולים לשמש, בין היתר, לפתיחתן האלימה של דלתות מבנים וכלי רכב, וכן לשבירתם של מנעולי תליה המותקנים בפתחי מבנים. כן החזיק, בכיס הימני קדמי של מכנסיו, בשבר מצת במשקל של 7.75 גרם ובשבר מצת במשקל של 7.62 גרם, אשר מקורם במבדדים של מצתי רכב, (ה)יכולים לשמש לשבירתן של שמשות זכוכית מחוסמת, כדוגמת אלו המותקנות בכלי רכב, המהווים כלי פריצה.

2. בנסיבות האמורות לעיל החזיק הנאשם בכרטיס מועדון "PRADA" החשוד כגנב.

3. הדיון בתיק החל במסגרת המוקד. המאשימה הודיעה על חזרתה מהאישום נגד נאשם 3, שהואשם באישום השני בלבד, וכך נמחק נאשם 3 מכתב האישום. נאשם 2, להבדיל, הגיע להסדר טיעון עם המאשימה, שבמסגרתו הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, שהוגש בעניינו, והורשע על פי הודייתו זו. עניינו של נאשם 2 עדיין תלוי ועומד לטיעונים לעונש ולמתן גזר דין בפני מותב אחר.

4. הנאשם דנא - נאשם 1 בכתב האישום - כפר בעובדות כתב האישום. באשר לאישום הראשון הודה הנאשם בהחזקת הרכוש, שצוין בסעיף 5 לעובדות אישום זה, אך הכחיש השתתפות בהתפרצות לדירה וממילא גניבת רכוש הימנה (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 16 ואילך). באשר ליתר האישומים כפר הנאשם כפירה כללית.

5. להשלמת רקע הדברים יצוין עוד, כי במהלך הסיכומים - לאחר שהתברר כי התשתית הראייתית בעניין האישום השני דומה למדי נגד שני הנאשמים הרלוואנטיים (הנאשם דנא ונאשם 3) - הודיע ב"כ

המאשימה, בהגנותו, כי המאשימה חוזרת בה מאישום זה גם בעניינו של הנאשם דנא. פשיטא, אפוא, כי דין הנאשם הוא לזיכוי באישום זה (האישום השני).

ב. עיקר פרשת התביעה:

6. במסגרת פרשת התביעה העידו לפני מספר שוטרים. כמו כן הוגשו מספר מוצגים בהסכמה. נוכח העובדה שמדובר במספר אישומים, שהתשתית לגבי כל אחד מהם הינה שונה, ייסקרו להלן עיקר ראיות המאשימה בהתאם לאישומים השונים בנפרד - למעט האישום השני, שממנו כאמור חזרה בה המאשימה. עוד יש לציין, בפתח הדברים, כי באשר לאישום הראשון ישנה חשיבות רבה לדרך שבה התפתחה החקירה ונאספו הראיות והצטברו; והכל כפי שיובהר בהמשך הדברים.

(1) עיקר ראיות התביעה בעניין האישום הראשון:

7. הלכה למעשה לא היתה לפני מחלוקת על עצם ביצוע ההתפרצות לדירה והגניבה ממנה, כמתואר בעובדות האישום הראשון. המתלוננת באישום זה תיארה את האירוע, בתלונתה הראשונית, כדלקמן:

הלכנו לישון בשעה 00:00 בלילה (ביום 26.4.14 - ש.א.) כאשר הדלת נעולה עם מפתח בתוך הדלת. כל החלונות בסלון היו סגורים מלבד חלון ימני שאני משאירה לאוורר את המקום. התעוררתי בשעה 08:30 לערך ואז הבחנתי בחלון כאשר הסורג שלו מכופף ואז התקשרתי למשטרה (ר' ת/29).

8. לאחר כיומיים מסרה המתלוננת הודעה מפורטת - שהוגשה בהסכמה - בה תיארה המתלוננת את הרכוש שנגנב בהתפרצות לדירתה, כלהלן:

ש: מה נגנב מהדירה?

ת: התיק שלי שבתוכו היה שני זוגות מסוג ריי-בנד כחולים, גזרה קלסיק, עדשות סטנדרטיות, ארנק ובתוכו שני כרטיסי אשראי של לאומי קארד, ויזה כ.א.ל, כל מיני כרטיסי מועדון, תעודת זהות, תעודת עיוור של הבן שלי בן 17 וחצי, שני צרורות של מפתחות, שרשרת זהב עם תליון דולפין, כרטיס ישראל כהן של 500 שקל, כסף מזומן, לא יודעת בדיוק כמה, אבל לא יותר מ-200 שקלים, רישיון נהיגה וגם משקפי ראייה בתוך נרתיק בצבע בורדו, עם מסגרת קטנה... היה צעיף לבן, עליונית של הבת שלי וטלפון מיוחד שממש את הבן שלי, שהוא בעל צרכים מיוחדים, 2 פנקסי צ'קים, זה התיק. חוץ מזה היה לי אייפד של בעלי עם כיסוי חום כהה מעור, היה מונח ליד הפלאפון. אייפוד שלי עם כיסוי שחור לבן, שהיה מונח בפינת האוכל, בתוך סלסלה לבנה. אייפוד נוסף עם כיסוי וורוד לבן פסים... בנוסף, חוץ מהאייפוד היה גם את הטלפון ה-LG של הבת הקטנה יותר (ר' בהודעתה של המתלוננת ת/30, שורה 10 ואילך. המתלוננת זיהתה את טלפון ה-LG- אשר נתפס ברשות הנאשם, בנסיבות שעוד יפורטו בהמשך - כטלפון שלה, והוא הוחזר לה, כאמור במזכר ת/28).

9. השוטר יניב יעקובי, שהיה בפעילות מבצעית בעיר ביום 26.4.14 בשעה 02:40, הבחין בנאשם, שהיה ביחד עם אדם נוסף, לא רחוק מזירת ההתפרצות, כשהוא מתנהג באופן מחשיד. השוטר יעקובי זיהה את הנאשם בעקבות היכרותו עמו ועקב אחריו, אך בהמשך הדברים איבד קשר עין עם הנאשם (והאחר). וכך תיאר השוטר יעקובי את הדברים, בדו"ח שערך:

בהיותנו צוות בילוש בפעילות מבצעית, הבחנתי בצומת הרחובות, רחוב החשמל פ' ברזילי, בש(נ)י חשודים. חשוד 1 המוכר לי (כאן מופיעים פרטי הנאשם - ש.א.)... חשוד 2 (מצוין תיאור כללי בלבד - ש.א.)... השניים הלכו לכיוון רחוב מקווה ישראל ולאחר מכן פנו לתוך חניון הדר. כמו כן בזמן העיקוב אחרי החשודים השניים נראו לחוצים ומסתכלים בסקרנות לתוך בניינים וכניסות לחצרות... (ר' בדו"ח ת/21. ר' גם בפרוטוקול, עמ' 45 שורה 30).

10. בממצאי השוטר יעקובי, כשלעצמם, לא היה כמובן כדי לקשור את הנאשם להתפרצות. הקשר של הנאשם להתפרצות נלמד על ידי חוקרי המשטרה רק למחרת היום, ביום 27.4.14, לאחר שנאשם 2 נעצר ונתפס אצלו כרטיס אשראי שנגנב בהתפרצות. בעת שנאשם 2 נחקר על ידי מפקח גל חומרי, עלו הדברים הבאים:

במהלך החקירה של החשוד מקסים שטרן (נאשם 2 - ש.א.), אמר לי כמה פעמים החשוד כי הוא לא פר(ץ) לדירה אבל יודע מי כן פרץ. מקסים מסר שהוא מוכן להגיד לי מי פרץ, רק אם אני אתחייב לשחרר אותו. כמובן שאמרתי לו כי הדבר לא אפשרי. במקביל, שוחחתי בטלפון עם רלמ"ב התחנה והתייעצתי איתו לגבי שותף אפשרי שמוכר כי הוא מסתובב עם החשוד מקסים שטרן. במקביל נמסר לי כי בלילה שבין שישי לשבת האחרון בוצע עיכוב של בלשים אחרי החשוד פבל וולקוב (הנאשם - ש.א.) עם אחד אחר בשעות של הלילה סמוך לרחוב פיארברג (כאמור בדו"ח של השוטר יעקובי - ש.א.). לכן עלה החשד כי החשוד עליו מדבר מקסים לכאורה הינו פבל וולקוב. הדפסתי תמונה של החשוד פבל וולקוב ממערכת אדם.

המשכתי את השיחה עם החשוד מקסים, תוך שאני אומר לו בשלב מסוים "איחרת את הרכבת עכשיו אני כבר יודע מי פרץ ואני לא צריך שתגיד לי". הוא אמר לי מאיפה אתה יודע. אמרתי לו שאני יודע שמי שפרץ זה הבחור בתמונה. מקסים אמר לי "אז הגעת לבד, כל הכבוד". אמרתי לו שיגיד לי איך קוראים למי שפרץ, הוא סיר(ב) בתוקף, רק בתנאי שישוחרר. אמרתי לו כי אני יודע שמדובר בפבל, וביקשתי ממקסים רק שימסור לי איפה פבל מחביא את הדברים. מקסים בתגובה ספונטאנית אמר "זה בטח עדיין אצלו בתיק". שאלתי אותו איך הוא יודע שזה אצלו, מקסים לא הגיב. שאלתי את מקסים איך הוא יודע שפבל פרץ לדירה, מקסים אמר שהוא יודע מי עושה מה והוא ראה אצל פבל את הדברים ואת הכרטיסים שהוא לקח אחד מהם והשתמש בו... (ר' בדו"ח זכ"ד ת/3, מיום 27.4.14. ר' גם בהודעת נאשם 2 מאותו היום, ת/8).

11. השוטר עומרי עוזרי השתתף בצוות הבילוש, שנשלח ביום 28.4.14 כדי לעצור את הנאשם, בעקבות ההתפתחויות הנ"ל בחקירה. את נסיבות מעצרו של הנאשם תיאר השוטר עוזרי בדו"ח שערך כדלקמן:

בהיותנו צוות בילוש ובהמשך לתיק התפרצות לדירה המתנהל בתחנתנו... נסעתי לרח' שביל עכו בת"א ע"מ לאתר חשוד העונה לשם וולקוב פבל אשר את תמונתו קיבלתי מבעוד מועד טרם יצאתי. בהגיעי למקום זיהיתי את החשוד סמוך למס' 13. ניגשתי אליו והזדהיתי מול

כשטר בע"פ ובאמצעות ת. מינוי משטרתית וזה מיד ניסה להתחמק ממני וזרק חפץ שחור שמאחר יותר התברר כקופסת משקפיים ובתוכה סכום כסף גדול ותכשיטים. בשלב זה מיד תפסתי את ידיו אך זה ניסה להתנגד לי. לפיכך, הורדתי את החשוד לקרקע וכבלתי את ידיו מלפנים מחשש שזה ינסה לתקוף או להעלים ראיות. הודעתי לו כי הוא עצור בחשד להתפרצות לדירה וכי אינו חייב לומר דבר. זיהיתי את הנ"ל על פי ת.ז.... בחיפוש ראשוני על גופו של החשוד, תפסתי לרשותי טל"ס מסוג LG שחור (טלפון נייד שנגנב בהתפרצות לדירה - ש.א.) וטל"ס מסוג נוקיה בצבע שחור. את קופסת המשקפיים אשר ניסה להעלים החשוד פתחתי ובתוכה זיהיתי שקית מבד קטנה בצבע שחור ובתוכה תכשיטים, וסכום כסף ישראלי ע"ס ₪ 3300 ובנוסף סכום כסף אמריקאי ע"ס \$ 202. את קופסת המשקפיים ותכולתה תפסתי לרשותי. הודעתי לחשוד כי הוא עצור על התפרצות לדירה, החזקת רכוש גנוב, ניסיון העלמת ראיות והתנגדות למעצר... (ר' בדו"ח ת/16. על פי האמור בדו"ח המעצר, ת/17, תגובת הנאשם לחשדות היתה: "אין לי מה לומר").

12. הנאשם הובא לתחנת המשטרה לב תל-אביב ונחקר על ידי מפקח גל חומרי. בחקירתו הראשונה (ביום 28.4.14), לאחר שהתייעץ עם עו"ד, הכחיש הנאשם כי התפרץ לדירה. הנאשם לא מסר פרטים ממשיים (ר' בהודעות ת/6 ות/7), אך טען כי את הטלפון הנייד של המתלוננת - שכאמור נתפס אצלו - הוא רכש לפני שניים או שלושה ימים מנאשם 2 (ר' ת/7, שורה 69 ואילך). כל זאת, הגם שכזכור ההתפרצות בוצעה ביום 26.4.14, פחות משלושה ימים לפני מועד החקירה.

13. למחרת היום (ביום 29.4.14) נערך בתחנה עימות בין הנאשם לבין נאשם 2. בטרם העימות ביצע מפקח חומרי תשאול נוסף של נאשם 2, אותו תיעד במזכר, כלהלן:

היום בשעה 11:15 לערך, ירדתי לחדר החקירות בתא המעבר, בתחנת לב ת"א. שם ביצעתי תשאול לחשוד מקסים שטרן. לציין כי זו החקירה השנייה של החשוד וגם הפעם הוא הוזהר כדין. במהלך התשאול שוחחתי עם החשוד על עיקרי החקירה הקודמת שלו. כמו כן ציינתי בפניו כי החשוד פבל וולקוב נעצר אתמול ומסר כי פלאפון שנתפס ברשותו הגיע אליו בעקבות מכירה של המכשיר ממקסים לפבל. מקסים אמר כי הוא לא מכר את המכשיר לפבל. שאלתי אותו אם פבל כועס עליו, מקסים אמר בטח שהוא כועס בגלל הכרטיס. אמרתי למקסים שהוא עצמו ביקש ממני לא לספר לפבל שמקסים גנב לו את הכרטיס אשראי, אז איך יכול להיות שפבל יכעס עליו על מה שלא ידוע לו. מקסים אמר כי פבל חשד בו שהוא לקח לו את הכרטיס והם רבו על זה. שאלתי את מקסים איזה עוד דברים היו אצל פבל. מקסים אמר שהוא לקח את הכרטיס אשראי מתוך ארנק אדום של בחורה, היה גם אייפון, היה אייפד, שרשרת. עוד ציין מקסים כי פבל בעצמו אמר לו כי כל הדברים מדירה שהוא פרץ בעצמו. שאלתי את מקסים מתי הוא ראה את פבל עם הדברים, מקסים אמר שהוא ראה את פבל עם הציוד כשעה שעתיים לפני שהוא עצמו השתמש בכרטיס האשראי (ר' במזכר ת/4. השימוש בכרטיס נעשה כאמור ביום 26.4.14, בשעה 09:42 ו-09:43).

14. העימות בין הנאשם לבין נאשם 2 נערך על ידי השטר משה קוזי. בתחילת העימות טען נאשם 2 שהנאשם הוא שנתן לו את כרטיס האשראי. הנאשם, מצידו, טען שנאשם 2 הוא שנתן לו את הטלפון הנייד, אך נאשם 2 הכחיש וטען שהטלפון הנייד היה אצל הנאשם (ר' בדו"ח העימות ת/1).

15. במהלך העימות - שתועד - בוצע תרגיל חקירה, שבמסגרתו נדרש-כביכול החוקר קוזי לצאת

מחדר החקירות במהירות. בטרם צאתו הזהיר החוקר את הנאשמים לבל ישוחחו ביניהם, אך לאחר יציאתו החלו השניים לשוחח. החוקר שב לחדר החקירות ולאחר מכן יצא שוב. השיחות האמורות בין הנאשמים תומללו על ידי השוטר אלכסנדר רייזנר (ר' דו"ח התמלול ת/15). ב"כ הנאשם חלקה על תמלול זה, והגישה תמלול מפורט שהיא עצמה ערכה (ר' התמלול נ/2). לצורך העניין, נכון אני לקבל את תמלול ההגנה, שבו נשמעים הנאשמים, מיד לאחר יציאתו הראשונה של החוקר קוזי מחדר החקירות, משוחחים כלהלן:

פבל:	קבל את הכל עליך, אתה דפקת את הכרטיס.
מקסים:	מה זה לקחת על עצמי, מה התפגרת?
פבל:	אני לא התפגרתי, אני לא מניאק עבורך.
מקסים:	פאסיה, תתעורר זונה.
פבל:	מטומטם, אין לך שכל. עז. אמרתי לך לא לגעת בכרטיס.
מקסים:	אל תזדיין עם הכרטיס, בלאט.
פבל:	אם לא היה הכרטיס, לא היה כלום, הבנת?
מקסים:	מה לא מה לא מו, מה אתה מריץ חארטות, בכל מקרה היו מגיעים אליך.
פבל:	לא היו מגיעים.
מקסים:	פאשה, יאלה גמור.
פבל:	קח את הכרטיס והטלפון על עצמך, אתה היית שם, הבנת?
מקסים:	זין... (ר' התמלול נ/2, בעמ' 1. ההדגשות הוספו).

16. מיד לאחר העימות נחקר הנאשם שוב, על ידי החוקר קוזי. בחקירה זו הודה הנאשם בחשדות נגדו, כלהלן:

ש:	בהמשך לחקירה קודמת ולעימות שבוצע, יש לך מה להוסיף?
ת:	תרשום עליי את התיק הזה.
ש:	למה לרשום עליך?
ת:	זה אני.
ש:	אני אומר לך שזה אתה ועוד מישהו?
ת:	אני לבד.
ש:	מה עשית.
ת:	אמרתי לך תרשום את התיק עליי.
ש:	מה עשית?
ת:	שהכל יהיה עליי

...

ש: מה אמר מקסים בעימות?

ת: כן, אמר מה שהוא ראה: אייפד, פלאפון, ארנק של בחורה עם הכרטיס ושרשרת.

ש: ואיפה אתה חושב שהוא ראה את הדברים האלה?

ת: אצלי.

ש: מקסים טוען שאמרת לו שהדברים האלה מהדירה שפרצת?

ת: תיק עליי.

ש: יש לך משהו לספר לי חוץ משהתיק עליך.

ת: כלום... (ר' ת/2 (מיום 29.4.14), בשורה 3 ואילך).

17. השוטר קוזי העיד לפניי ובמהלך חקירתו הנגדית הטיחה בו ב"כ הנאשם כי באותו שלב - דהיינו: השלב בו הנאשם הודה כאמור לעיל - הנאשם היה תשוש ומותש מהחקירה, חסר אונים מול נאשם 2 שהכפיש אותו, ועל כן אמר, באופן סתמי, "שהכל יהיה עליי". ואולם, החוקר קוזי השיב לב"כ הנאשם כי הוא שאל את הנאשם כמה וכמה שאלות, שעל כולן החליט הנאשם להשיב כפי שהשיב.

18. לדברי החוקר קוזי, במהלך העימות והחקירה הנאשם "לא היה מותש ולא תשוש ואם היה רוצה להגיד שזה לא הוא, הוא היה אומר את זה. אם הוא פחד לומר את זה בעימות מול מקסים, יכל לומר בחקירה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 2). החוקר קוזי גם הוסיף וציין כי השעה, בה התקיימו העימות והחקירה, היתה שעה סבירה (ר' שם, שורה 9. כעולה מדו"ח העימות ת/1, העימות החל בשעה 15:00, וכעולה מהודעת הנאשם ת/2, גביית ההודעה החלה בשעה 15:56. לעניין מהלך החקירה והתפתחותה ר' גם בעדותו של מפקח גל חומרי בפרוטוקול, עמ' 30 שורה 13 ואילך).

(2) עיקר ראיות התביעה בעניין האישום השלישי:

19. באירוע נשוא האישום השלישי - מיום 8.4.14, כשבועיים לפני ההתפרצות לדירה נשוא האישום הראשון - נצפה הנאשם על ידי שוטרים, באופן אקראי, בנסיבות מחשידות, ועל כן, בהמשך הדברים, הנאשם נתפס ונערך עליו חיפוש.

20. השוטר שעצר את הנאשם, דוד זאדה, תיאר את נסיבות האירוע כלהלן:

בעת פעילות מבצעית כנגד הפע"ר הצוות הבחין בחשוד שתיאורו לובש ג'ינס כחול, חולצת טריקו לבנה, כובע מצחייה כהה. לציין כי החשוד חצה את חניון הדר ועבר לרחוב גולדברג, שם הלך לכיוון מאז"ה. חזר חזרה ונכנס לחצר על גולדברג וכעבור זמן מה נראה יוצא. לציין כי החשוד הביט כל הזמן לצדדים דבר שעורר את חשדנו. בשלב מסוים החל הליכה לכיוון בלפור לציין כי לא היה בידו דבר מלבד זה שנראה מידי פעם מצמיד פלאפון לאוזנו. לציין כי החשוד נראה נכנס לרחוב לבניין פינת הרחובות יהודה הלוי עם בלפור ויוצא כעבור זמן מה ואז הולך על בלפור, נכנס לאתר בניה ברחוב בלפור במספר 69, לציין כי כעבור זמן מה נראה יוצא

מהאתר בניה. בשלב זה הבחנתי כי הוא יוצא מאתר בניה, הולך על בלפור, חזר ליד האתר, התכופף ליד דלת הפח של האתר, משלב זה הבחנתי כי יש בידו של החשוד עיתון מגולגל בידו. החשוד נראה נכנס לשביל בניין במספר 69 ולא נראה יוצא. כעבור זמן מה דיווח לי השוטר כפיר כי הוא מבחין בחשוד ברחוב המגיד שזהו רחוב צפונית לבלפור, ואז דיווח כי החשוד חזר לתוך הבניינים ברחוב המגיד בשפה הדרומית. לציין כי כעבור זמן מה נראה החשוד מדלג מעל גדר ויוצא לרחוב רוטשילד שם המשיך ונכנס לחצרות ברח' רוטשילד, בצד המערבי. בשלב זה דיווח לי פקד יניב אבוטבול, כי הוא מבחין בחשוד יוצא מחצר ברחוב אחד העם, וממשיך צפונה כשהוא חוצה את שינקין כשבידו שקיות. לציין כי הדבר עורר חשד כי החשוד ביצע דבר מה פלילי. בשלב זה הגענו אל החשוד אני והשוטר יניב אבוטבול, כאשר השוטר כפיר גם מגיע אלינו. הזדהינו בפני החשוד כשוטרים באמצעות ת. מינוי, החשוד זוהה על פי ת.ז... (כאן מופיעים פרטי הנאשם - ש.א.).

לציין כי בשקיות היו בגדים ישנים וקומקום ישן. לטענת החשוד אסף מהזבל. כמו כן בשקית נמצא צבת ספסלים לקשירת ברזלים. לציין כי הדבר עורר את חשדי כי נגנב מהאתר בניה אליו נכנס ברחוב בלפור 69 ת"א. בשלב זה הודעתי לחשוד כי הוא עצור בגין חשד לגניבה מאתר בניה וכן בהחזקת כלי פריצה. לציין כי בהמשך הגעתי לאתר בניה שם פגשתי בקבלן ומנהל האתר (מר יוסי מזרחי - ש.א.). ... שאלתי האם הוא יודע על כלי שנגנב מהאתר, לציין כי רק לאחר שהראיתי את הצבת ליוסי מסר כי הכלי שייך להם מאחר שיש חריטה שנעשתה ע"י דיסק על הצבת בידית שמאל. וכן, אמר לי כי חשד בבחור רוסי גבוה שנכנס לאתר והעלה את חשדו... (ר' בדו"ח ת/18 מיום 8.4.14).

21. במהלך חקירתו הנגדית של השוטר זאדה חקרה אותו ב"כ הנאשם, נמרצות, אודות היסוד לחשד אשר לשיטתו הצדיק את מעצרו של הנאשם ואת עריכת החיפוש עליו. השוטר זאדה שב והסביר כי החשד התגבש לאחר עיקוב ממושך, כאשר הנאשם מתנהל שלא לפי תומו: נכנס ויוצא מחצרות בניינים, בצורה מהירה ובאופן מחשיד, בתחילה ללא כל רכוש ולאחר מכן עם דבר מה. לגרסת השוטר זאדה, רק לאחר שהתגבש בליבו החשד, כאמור, הוא עצר את הנאשם (ר' בפרוטוקול, עמ' 42-43).

22. המתלונן באישום השלישי הוא מר יוסי מזרחי, מנהל הפרויקט באתר הבניה. גרסתו מופיעה בהודעתו מאותו היום (8.4.14) - אשר הוגשה בהסכמה - בה ציין כלהלן:

אני משמש כקבלן ומנהל פרויקט באתר בניה הנמצא ברח' בלפור 69 תל אביב. מדובר בבית מגורים שנמצא בתהליך בניה...

היום בבוקר הגעתי כהרגלי לאתר הבניה. בסביבות השעה 11:00 בזמן שהייתי על הגג באתר, זיהיתי אדם שנכנס לקומת הקרקע. ירדתי לקומת הקרקע כדי לבדוק את מבוקשו. נתקלתי באדם כבן 20 לערך, גבוה רזה מאוד, עם מבטא רוסי. כובע מצחייה. לא זוכר תיאור לבוש. נדמה לי שלבש מכנס ג'ינס. כשראה אותי התבלבל מעט. שאל אותי אם יש עבודה, אמרתי לו שאין וביקשתי ממנו לעזוב את האתר. אחרי כשעה הגיעו אלינו צוות בלשים שהציגו בפני כלי שמשמש כצבת טפסני לקשירת ברזל. מנהל העבודה... זיהה את הכלי ככלי שלנו, וגם אני זיהיתי את הצבת ככלי שלנו שככל הנראה נגנב מהאתר מקומת הקרקע ששמה היה. מדובר בצבת די חדש ששווי כמאה שקל...

אני ראיתי את הבחור שהם עיכבו ואני מזהה אותו בוודאות כזה שנכנס לאתר ואיתו שוחחתי קודם למעצרו. אני מאשר את קבלת הצבת מידי המשטרה (ר' בהודעתו ת/26 מיום 8.4.14. ההדגשה הוספה).

23. הנאשם נחקר, עוד באותו היום, בחשד לגניבה והחזקת כלי פריצה. בהודעתו (ת/12) הודה הנאשם בהחזקת הצבת, אך טען כי מצא אותה ברחוב. כשנשאל באיזה רחוב מצא אותה הוסיף הנאשם וטען כי אינו מכיר שמות של רחובות בתל-אביב (ר' שם, שורה 6). הנאשם הודה עוד כי נכנס לאתר הבנייה, לדבריו כדי לחפש עבודה. עם זאת, הנאשם הכחיש קטיגורית כי גנב את הצבת מאתר הבנייה והוסיף "אני נכנסתי בידיים ריקות ויצאתי בידיים ריקות. הבן אדם ששאלתי אותו לגבי העבודה עקב אחרי וראה שלא לקחתי כלום..." (שם, שורה 10).

24. בשולי הדין בראיות המאשימה באישום זה לא למותר להעיר עוד, כי המאשימה הגישה חוות דעת מומחה אודות הצבת ככלי פריצה (ר' ת/25). דא עקא, שהנאשם לא הואשם באישום זה (האישום השלישי) בהחזקת כלי פריצה וממילא ברור כי מדובר בראייה לא רלוואנטית.

(3) עיקר ראיות התביעה בעניין האישום הרביעי:

25. האישום הרביעי והאחרון הוא הראשון בזמן, ומתייחס לאירוע מיום 10.3.14. באישום זה נצפה הנאשם, בשעה 20:50 לערך, על ידי השוטר סאלח מולא, שתיאר את האירוע בדו"ח אותו ערך, כלהלן: בהיותנו צוות בילוש ובמהלך פעילות מבצעית, הבחנתי בחשוד שהולך על רחוב אחד העם ת"א שתיאורו ממוצא רוסי, גובה 190 ס"מ לערך, מבנה גוף רזה, שיער קצוץ, לבש מעיל ספורט בצבע כחול ואפור, ומכנס ג'ינס כחול, ונעלי ספורט בצבע אפור, ונשא עליו תיק בצבע כחול ולבן עם תכולה שנראה כבד. החשוד הלך בצורה מחשידה תוך שהוא מסתכל לצדדים ולאחור ונראה לחוץ. מה שהעלה את חשדי כי החשוד הולך לבצע או מחזיק בתיק דבר מה פלילי...

לפיכך ה(ת)חלתי בעיקוב אחר החשוד. הלך על רח' אחד העם לכיוון מערב ופנה דר' על רח' בצלאל יפה, ורח' ברזילי ת"א. במהלך העיקוב החשוד נעמד והסתכל מס' פעמים לעבר חצרות ולעבר רכבים שחונים בצדי הרחוב ורכבים שחונים בחצרות. בהגעת החשוד לפינת רחובות ברזילי פינת רח' החשמל ת"א ניגשתי לחשוד והזדהיתי בפניו כשוטר באמצעות ת. מינוי משטרת(ת), וזיהיתי את החשוד על פי ת"ז (כאן מופיעים פרטי הנאשם - ש.א.). ... החשוד נראה לחוץ מאוד ורועד, מה שהעלה את חשדי כי החשוד מחזיק דבר מה פלילי. לשאלתי לחשוד האם הוא מחזיק דבר מה שהחזקתו אסורה ע"פ חוק וזה השיב כי הוא מחזיק מפתח צינורות בתיק שיש עליו. לשאלתי האם הוא מסכים לחיפוש לאחר שהסברתי לו כי סירובו לחיפוש לא ישמש נגדו בבית משפט וזה אמר לי אין בעיה יש רק את המפתח צינורות הזה. הובלתי את החשוד למקום מוצנע וביצעתי חיפוש בתיק שהיה עליו. בתיק הבחנתי בקטר גדול בצבע כחול עם ידיות גומי בצבע שחור ומברג בצבע כחול. הזהרתי את החשוד שאינו חייב לומר דבר וכל מה שיאמר יכול לשמש נגדו בבית משפט ויכול לשמור על זכות השתיקה. לשאלתי לחשוד למה מחזיק קטר בתיק שלו וזה השיב כי מצא אותו. הודעתי לו שהוא עצור בגין החזקת כלי פריצה, ומחשש שיימלט או ינסה להעלים ראיות כבלתי את ידיו. ערכתי חיפוש ראשוני על גופו ותפסתי שלושה שברי פלגים בתוך הכיס הקדמי ימני הקטן במכנסיים של החשוד. לשאלתי על סיבת

החזקת הפלגים בכיסו וזה השיב כי תמיד יש לו והוא מחפש אותם בתחנה הישנה. את הקטר והמברג והפלגים תפסתי ברשותי. הובלתי את החשוד לתחנת המשטרה...

במשרדי הבילוש ביצעתי חיפוש מלא על גופו ותפסתי בארנק של החשוד כרטיס מועדון PRADA. לשאלתי לחשוד על הכרטיס הזה וזה השיב כי חבר שלו נתן לו את הכרטיס ולא זוכר את שם החבר שלו. הודעתי לו שהוא עצור גם על החזקת רכוש החשוד כגנוב... (ר' בדו"ח ת/13).

26. ב"כ הנאשם חקרה נמרצות את השוטר מולא - כפי שחקרה את השוטר זאדה ביחס לאירוע נשוא האישום השלישי - אודות היסוד לחשד, אשר לשיטתו הצדיק את מעצרו של הנאשם ואת עריכת החיפוש עליו. השוטר מולא חזר על הדברים שרשם בדו"ח שערך (ת/13) וציין כי התנהגותו של הנאשם, לרבות אופן הילוכו המהיר ומבטיו החקרניים, גם לעבר חצרות בניינים וגם לעבר כלי רכב, היו מבחינתו יסוד סביר לחשד, אשר הצדיק את עריכת החיפוש. השוטר מולא הודה כי אמנם ביקש מהנאשם הסכמה לחיפוש, אך לדבריו עשה זאת כדי לראות אם יש התנגדות מצידו של הנאשם (ר' בפרוטוקול, עמ' 34).

27. הנאשם נחקר, עוד באותו היום (10.3.14), בחשד להחזקת כלי פריצה. בהודעתו האמורה (ת/23) הכחיש הנאשם את החשדות, וטען כי מצא את הכלים שנתפסו עליו כאשר חזר מחוף הים (שם, שורה 13). כאשר לכרטיס המועדון שנתפס עליו חזר הנאשם וטען כי קיבל אותו מחבר (שם, שורה 23). כאשר נשאל הנאשם למה הסתובב כשבכיס מכנסיו שברי פלגים הוא השיב "סתם חיפשתי ושמתי בכיס ברחוב ליד תחנה מרכזית" (שם, שורה 25).

28. עוד הוגשה, מטעם המאשימה, חוות דעת מומחה אודות הקטר ושברי המצתים ככלי פריצה (ר' ת/22), חוות דעת שהוכנה על ידי רס"ב אריאל מלכה ממז"פ. על פי האמור בחוות הדעת - שהוגשה בהסכמה - הקטר ("מגזרי ברזל") יכול לשמש, בין השאר, לפתיחתן האלימה של דלתות מבנים וכלי רכב, וכן לשבירת מנעולי תליה המותקנים בפתחי מבנים. עוד נאמר בחוות הדעת, כי שברי המצתים שנתפסו, שמקורם במבדדים של מצתי רכב, יכולים לשמש לשבירתן של שמשות מזכוכית מחוסמת, כדוגמת אלה המותקנות בכלי רכב.

ג. עיקר פרשת ההגנה:

29. מטעם הנאשם העיד הנאשם עצמו בלבד. במהלך עדותו הסתייע הנאשם במתורגמן לשפה הרוסית, הגם שמדי פעם עבר לשפה העברית והשיב לשאלות שנשאל בשפה עברית. הנאשם שב והכחיש את האישומים, בהם הוא מואשם, הגם שהודה בהחזקת הרכוש שנתפס אצלו (ר' בפרוטוקול, עמ' 50 שורה 32).

30. בחקירתו הנגדית של הנאשם לא עלו פרטים מיוחדים, וכאמור הנאשם המשיך להכחיש את ביצוע העבירות בהן הואשם. הנאשם הודה, אם גם בחצי פה, כי נאשם 2 הפליל אותו וייחס זאת להקלה שהובטחה לנאשם 2 (ר' בפרוטוקול, עמ' 54 שורה 25). הנאשם אף ציין כי אמר לנאשם 2 שייקח את התיק עליו (ר' שם, עמ' 55 שורה 1 ואילך).

ד. דין והכרעה:

31. מדובר, כאמור, בשלושה אישומים שונים, שכל אחד מהם עוסק באירוע עובדתי שונה ונפרד. בנסיבות אלה, ניתוח הראיות לגבי האישומים, כמו גם ההכרעה לגביהם, ייעשה להלן בנפרד.

(1) האישום הראשון:

32. האישום הראשון - והאחרון בזמן - הוא כאמור החמור מבין האישומים בכתב האישום דנא, ועניינו בהתפרצות לדירת מגורים וגניבה הימנה. כפי שפורט בפרק ב' דלעיל, הראיות באישום זה מבוססות על מארג של ראיות נסיבתיות, המצטרפות להודאת הנאשם.

33. כזכור, הנאשם נצפה בסמוך לזירת ההתפרצות, בזמנים הרלוואנטיים. בנוסף, בידי הנאשם נתפס טלפון נייד - שבוודאות נגנב במהלך ההתפרצות - וזאת כיומיים לאחר ביצוע ההתפרצות וגניבת הטלפון. בשתי ראיות אלה, כשלעצמן, אין כמובן כדי להוכיח מעבר לספק סביר כי הנאשם השתתף בהתפרצות: הנאשם לא נצפה מתפרץ, וכידוע החזקת נכס גנוב - כיומיים לאחר גניבתו - אינה יכולה, כשלעצמה, לבסס את חזקת ה"החזקה התכופה". יחד עם זאת, הצטברותן של שתי הראיות האמורות הינה בעלת משקל משמעותי, בפרט לנוכח האופן שבו התפתחה החקירה דנא, כפי שתואר לעיל. בנסיבות אלה, בצירופן של ראיות אלה להודאת הנאשם יש כדי להסיר כל ספק באשר לאשמתו של הנאשם באישום זה.

34. אכן, כפי שטענה בצדק ב"כ הנאשם בסיכומים בכתב שהגישה, נאשם 2 לא היה עד במשפטו של הנאשם ולפיכך האמרות המפלילות שמסר נגד הנאשם דנא אינן קבילות נגד הנאשם ולא ניתן לעשות בהן שימוש נגד הנאשם. יחד עם זאת, אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי דבריו של הנאשם עצמו לנאשם 2 הינם קבילים ויכולים לשמש כראיה נגדו. והנה, במהלך העימות בין שני הנאשמים, כאשר החוקר יצא מחדר החקירות, דווקא הדברים שאמר הנאשם (המופיעים בתמליל ההגנה) הינם דברים מפלילים מאין כמוהם. במה דברים אמורים. כאשר נאשם 2 אמר לנאשם, במעין התנצלות אודות עניין כרטיס האשראי, כי "**בכל מקרה היו מגיעים אליך**", תגובת הנאשם לא היתה הכחשת השתתפות או התעלמות, אלא דווקא: "**לא היו מגיעים**" (ר' בפסקה 15 דלעיל). ברי אפוא כי, בנסיבות אלה, מתגובה זו עולה הודאה ברורה, אם גם עקיפה, של הנאשם בביצוע המעשה.

35. ב"כ הנאשם טענה בסיכומיה כי יש להבין את דבריו של הנאשם כלפי נאשם 2 במהלך העימות, שבהם כזכור בא הנאשם בטרוניה על נאשם 2 כי "**דפק את הכרטיס**", כמו גם דברי הנאשם לנאשם 2 שלפיהם אמר לו "**לא לגעת בכרטיס**" ועל רקע זה על נאשם 2 לקחת את התיק על עצמו, כאמירות בעלמא שנאמרו מכוח כללי ההתנהגות המקובלים בעולם העברייני. ואולם, קשה לקבל הסבר זה. התייחסותו הנ"ל של הנאשם הינן התייחסויות קונקרטיות לכרטיס האשראי ולמקרה הספציפי דנא, ויש בהן כדי ללמד על מעורבותו העמוקה בביצוע ההתפרצות.

36. בנסיבות אלה אין בידי לקבל את הטענה שלפיה הודאת הנאשם בפני החוקר קוזי, בה כזכור חזר הנאשם ואמר כי "**התיק עליי**" (ר' בפסקה 16 דלעיל), הינה הודאה סתמית וחסרת ערך. לא ניתן להתייחס להודאה זו כאל אמירה בעלמא, או כאל הלצה, שכן היא נאמרה בקונטקסט ובעיתוי קונקרטיים, מיד לאחר העימות שנערך בין הנאשם לבין נאשם 2 ועל רקע הדברים המפלילים שעלו בעימות זה. הוסף לכך את הראיות שצוינו לעיל - כמו גם את גרסתו המתחמקת של הנאשם, הן בחקירותיו במשטרה והן בבית המשפט - והמסקנה המתבקשת היא שעובדותיו של אישום זה (האישום

הראשון) הוכחו כדבעי.

37. בשולי הדיון באישום זה לא למותר לציין את טענת ההגנה, המתבססת על דו"ח מז"פ מזירת ההתפרצות לדירה (הוגש כראיית הגנה וסומן 1/נ), שלפיה לא נמצאו בזירת ההתפרצות טביעות אצבע. ואולם, בממצא זה - שהוא ניטרלי במהותו - אין כדי לגרוע מיתר ראיות התביעה, שכאמור מוכיחות כדבעי את עובדות האישום הראשון.

(2) האישום השלישי והרביעי:

38. בעניין שני אישומים אלה - האישום השלישי והאישום הרביעי - אין כל מחלוקת כי הנאשם נתפס כשברשותו הרכוש שצוין בעובדות האישומים הנ"ל בכתב האישום. טענתה העיקרית של ב"כ הנאשם היתה, כי בשני המקרים נעצר הנאשם על ידי השוטרים ונערך עליו חיפוש מבלי שהיתה בידי השוטרים תשתית ראייתית מחשידה, אשר היתה עשויה להצדיק עריכת חיפוש. לפיכך, כך לטענת ב"כ הנאשם, מדובר בחיפושים שנערכו שלא כדין וממילא פירותיהם פסולים מלשמש כראייה נגד הנאשם.

39. דא עקא, שנכח הראיות שהובאו לפניי אין בידי לקבל טענה מעניינת זו. הן השוטר זאדה והן השוטר מולא מסרו גרסאות מפורטות אודות התנהלותו המחשידה של הנאשם, כל אחד במקרה הרלוואנטי לו. בשני המקרים נעצר הנאשם על ידי השוטרים רק לאחר תצפית ומעקב מתמשכים, שבמהלכם נצפה מתנהג באופן חשוד ביותר, אשר גיבש יסוד סביר לחשד בדבר ביצוע או כוונה לבצע עבירות רכוש.

40. באשר לאישום השלישי טענה ב"כ הנאשם כי הנאשם הסתובב בין חצרות הבניינים ונכנס אליהן בשל היותו אביון ורש, לצורך איסוף חפצים מהאשפה. ואולם, טענה זו אינה משתלבת עם תיאור התנהלותו של הנאשם באירוע המדובר, כפי שעלתה הן מהדו"ח שערך השוטר זאדה (ת/18) והן מעדותו בבית המשפט. כפי שעלה מהדו"ח ומהעדויות, הנאשם הסתובב באופן מחשיד ביותר ולא כמי שכל מטרתו היא איסוף שיירים מאשפה. גם כניסתו של הנאשם לאתר הבנייה אינה מתיישבת עם ההסבר של חיפוש אשפה, בפרט נוכח התנהגותו המחשידה באתר הבנייה בעת שהמתלונן, מר מזרחי, פנה אליו בדברים (ר' בפסקה 22 דלעיל).

41. בנסיבות אלה, כאשר בכליו של הנאשם נמצא הצבת שנגנב מאתר הבנייה - וזאת זמן קצר לאחר שהנאשם יצא מאתר הבנייה - ברי כי חזקת ה"החזקה התכופה" פועלת לחובתו של הנאשם במלוא עוזה. מכאן, שאף עובדותיו של אישום זה, הוא האישום השלישי, הוכחו כדבעי.

42. לבסוף, ובהתייחסות נוספת לאישום הרביעי, יש להדגיש כי אין מחלוקת שכלי הפריצה אמנם נמצאו על הנאשם. על פי חוות הדעת מדובר בכלי פריצה, ומכאן שעובדות האישום הוכחו כנדרש. יחד עם זאת, באשר לאישום הנוסף בעבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב, הכלול באישום זה, מקובל עליו טיעון ב"כ הנאשם שלפיו עבירה זו לא הוכחה כנדרש. כזכור, הנאשם הואשם בעבירה נוספת זו בגין כרטיס מועדון שנתפס עליו. ואולם, לא הובאה לפניי כל ראיה באשר למהותו של הכרטיס, או שמדובר כלל בכרטיס גנוב, וב"כ המאשימה אף לא התייחס לנקודה זו בסיכומיו. בנסיבות אלה, ברי כי לא הוצגה לפניי תשתית ראייתית מספקת להוכחת העובדות הנדרשות לגיבוש אחריות פלילית בגין עבירה זו, ודין הנאשם לזיכוי הימנה.

ה. סוף דבר:

43. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני קובע כדלקמן:

באישום הראשון - אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, לפי הוראות סעיף 406(ב) לחוק העונשין, וגניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין.

באישום השני - אני מזכה את הנאשם מהעבירות בגינן הואשם באישום זה (קבלת נכסים שהושגו בעוון, לפי הוראות סעיף 412 לחוק העונשין, והחזקת נכס חשוד כגנוב, לפי הוראות סעיף 413 לחוק העונשין).

באישום השלישי - אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירה של גניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין.

באישום הרביעי - אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירה של החזקת כלי פריצה, לפי הוראות סעיף 409 לחוק העונשין, ומזכה את הנאשם מהעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, לפי הוראות סעיף 413 לחוק העונשין.

ניתנה היום, יום חמישי, ט' שבט תשע"ה, 29 ינואר 2015, במעמד הצדדים.